13/03/2021

Κουρά Μοναχής στην Ι.Μ.Παντοκράτορος ΤΑΩ Πεντέλης

/ Ιερές Μονές

Η κουρά μιας νέας μοναχής τελέσθηκε στην Ιερά Μονή Παντοκράτορος ΤΑΩ Πεντέλης με ευλογία και άδεια του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ.κ. Ιερωνύμου Β’.

Τόσο η αρχιερατική Θεία Λειτουργία όσο και η κουρά εις μεγαλόσχημον μοναχής τελέσθηκε παρουσία μόνο της Αδελφότητος της Μονής, κεκλεισμένων των θυρών, ένεκα των εν ισχύει υγειονομικών πρωτοκόλλων.

Την Αρχιερατική Θεία Λειτουργία και την μοναχική κουρά τέλεσε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών δυνάμει της υπ᾽αριθμ. πρωτ. 620/5.2.2021 Σεπτής Εντολής του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ.κ. Ιερωνύμου.

Η νέα μοναχή έλαβε το όνομα Μακρίνα.

Ο κ. Συμεών στην σύντομη προσλαλιά του προς την γερόντισσα της Μονής, Οσιολογιωτάτη Καθηγουμένη, γερόντισσα Θεοφανώ, όσο και προς την νεοκαρείσα μοναχή Μακρίνα, μετέφερε τις πατρικές ευχές και ευλογίες του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου και Ποιμενάρχου κ. Ιερωνύμου, ο οποίος «ως καλός, γλυκύς, τρυφερός και στοργικός πατέρας περιβάλλει με αγάπη και ενδιαφέρον την Μονή και μεριμνά ανύστακτα για την πνευματική της πρόοδο».

Στη συνέχεια απευθυνόμενος στη νέα μοναχή τόνισε:

«Αυτή την προκαθάρσιμο εβδομάδα, που είναι η εβδομάδα η οποία οδηγεί στην Κυριακή της Τυρινής, η Εκκλησία την έχει αφιερώσει στους Οσίους Πατέρες και τις Οσίες Μητέρες μας.

Γι’ αυτό και επιτελούμε σήμερα την Σύναξη ουσιαστικά όλων των οσίων αυτών ψυχών, διότι θα αποτελέσουν την πυξίδα μας, την έμπνευση μας και το παράδειγμα μας, όχι απλώς για την περίοδο της νηστείας της Μεγάλης Τεσσαρακοστής, που ξεκινά από την Καθαρά Δευτέρα, αλλά την πυξίδα, τον πλοηγό σε όλη μας την ζωή και μάλιστα για όλους τους χριστιανούς, πολλώ δε μάλλον για τους μοναχούς και τις μοναχές, διότι η πορεία μας μέσα στον κόσμο δεν είναι μια πορεία στο πουθενά, δεν είναι ταξίδι στο άγνωστο, ούτε βαδίζουμε χωρίς ελπίδα και χωρίς βεβαιότητα.

Θα έλεγα ότι ο κόσμος που είναι μακριά από τον Θεό ζει την αβεβαιότητα, ζει την ανασφάλεια, ζει την αγωνία και γι’ αυτό δεν ξέρει ακριβώς που πηγαίνει, τι θέλει, πώς το θέλει. Οι μοναχοί και οι μοναχές και οι χριστιανοί γενικότερα είναι οι άνθρωποι, οι οποίοι κατεξοχήν βαδίζουν σε δοκιμασμένες συντεταγμένες και αυτές οι συντεταγμένες έχουν δοκιμαστεί από τα πρόσωπα Οσίων Πατέρων και Μητέρων, Αγίων Μαρτύρων και Ομολογητών, όλων αυτών των προσώπων, που ενώ υπήρξαν και αυτοί άνθρωποι ομοιοπαθείς με εμάς, επέτυχαν τον σκοπό της ζωής τους, αγάπησαν ολοκληρωτικά τον Θεό, αγάπησαν τον άνθρωπο και χάρις και εξαιτίας και γι’ αυτή την αγάπη εβάδισαν την οδό του ευαγγελίου, την οδό της πνευματικής ζωής, της χριστιανικής ζωής.

Έτσι λοιπόν και η αδελφή μας, μοναχή Μακρίνα, που σήμερα έλαβε το μέγα και

αγγελικό σχήμα, ακριβώς έχει μπροστά της ως πρότυπο την οσία, την αγία Μακρίνα, η οποία υπήρξε μέλος μιας σπουδαίας και μεγάλης οικογένειας αγίων ψυχών, έχει ως παράδειγμά της όλους τους οσίους και όλες τις οσίες της Εκκλησίας μας, που ιδιαίτερα εορτάζουμε αυτές τις ημέρες.

Έχει μπροστά της βοηθούς και συνοδοιπόρους μια ευλογημένη ψυχή, η οποία την έπιασε από το χέρι και την οδήγησε σήμερα στην αγκαλιά του Θεού, στο άγιο βάπτισμα και αυτή είναι η γερόντισσα της, η γερόντισσα μας, η γερόντισσα Θεοφανώ, έχει τις ευχές και την αγάπη της Αδελφότητος, η οποία είναι το λιμάνι και το καταφύγιο της ζωής της, αλλά έχει και τις ευλογίες τις μητρικές από τη θριαμβεύουσα Εκκλησία, τις ευχές αυτής που συναγάλλεται και συγχορεύει και σαν μικρό παιδάκι παίζει και χαίρεται με τις οσίες και τους οσίους, την γερόντισσα Στυλιανή από τον παράδεισο της αγάπης του Θεού.

Με αυτές τις σκέψεις και μ’ αυτές τις προϋποθέσεις ο μοναχός διδάσκει και κηρύσσει στον αβέβαιο κόσμο την σιγουριά της αγάπης του Θεού. Και όσο ο κόσμος κλυδωνίζεται, ο κόσμος βρίσκεται σε σύγχυση και σε ταραχή και βρισκόμαστε σε μια τέτοια περίοδο, όχι μόνο τόσο λόγω της υγειονομικής κρίσεως, αλλά και της γενικότερης αξιακής, ηθικής και πνευματικής κρίσεως.

Βρίσκονται οι άνθρωποι πολύ μπερδεμένοι και μάλιστα αν καρδιογραφήσουμε τις καρδιές των ανθρώπων, θα δούμε ότι είναι μαγκωμένοι οι άνθρωποι, αισθάνονται σαν να έχουν δεχθεί άπειρα χτυπήματα και όπως όταν κάποιος έχει χτυπήσει, πονάει όλο του το κορμί, έτσι πονάει και η ψυχή των ανθρώπων και ζούμε μία απίστευτη αγωνία για το αύριο, υπάρχει μια διάχυτη απαισιοδοξία, αλλά συγχρόνως σπέρνεται από την αγάπη του Χριστού και η ελπίδα.

Οι μοναχοί και οι μοναχές και αυτό το ευλογημένο Μοναστήρι της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών αποτελεί ένα «γεώργιο» ελπίδας και βεβαιότητας μέσα στον κόσμο τον οποίο ζούμε.

Εύχομαι ο Θεός να μας αξιώσει να χαρούμε και πολλές άλλες αδελφές σε αυτό εδώ το «γεώργιον», να προοδεύει αυτό το Μοναστήρι, όπως προοδεύει και να βαδίζει την οδό της ελπίδος, της αισιοδοξίας και της χαράς, την οποία έχουμε τόσο πολύ ανάγκη ο πονεμένος και κουρασμένος άνθρωπος της σύγχρονης εποχής.

Να ζήσει η αδελφή, να μακροημερεύσει, να αναπαύει τον Θεό, να αναπαύει την γερόντισσα, να αναπαύει την αδελφότητα, να ευαρεστεί την Εκκλησία του Χριστού.»

Στο τέλος ο κ. Συμεών εξέφρασε την ευγνωμοσύνη του προς τον κοινό πνευματικό πατέρα, προστάτη και γέροντα όλων, Μακαριώτατο Αρχιεπίσκοπο κ.κ. Ιερώνυμο,

διότι μόνο μέσα στα τελευταία τρία χρόνια τον ετίμησε με την εντολή να τελέσει στην Μονή πέντε συνολικά νέες κουρές, τρεις ως επίσκοπος Θεσπιών και δυο ως Μητροπολίτης Φθιώτιδος, αλλά και να ενθρονίσει εκ προσώπου του Μακαριωτάτου την νέα Καθηγουμένη, γερόντισσα Θεοφανώ.

Τον κ. Συμεών συνόδευσαν στην Μονή, κατόπιν σεπτής αδείας του Μακαριωτάτου, ο Πρωτ. π. Φραγκίσκος Λάβδας, Προϊστάμενος του Ι. Ν. Αγίου Σεραφείμ Παλαιάς Πεντέλης και ο Μέγας Αρχιδιάκονος του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου π. Ιωάννης